

Intervju med Monica Rossing, intervjuperson nr 23

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 01:00:37

Datum: 2018-06-19

Intervjuare: Marja Ågren

Plats: Sarauws rum i Stadsmuseets lokaler, Norra Hamngatan, Göteborg

Tid: 14.00 – ca 15.00

Intervju med Monica Rossing

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:03]: Nu ska den vara igång där. Då ska jag bara tala om att det är den 19e juni, 2018 , och vi sitter i ett mötesrum här på Stadsmuseet. Det är jag som heter Marja Ågren och intervjuar och så har vi intervjupersonen här.

Talare 1 [00:00:16]: Som heter Monica Rossing.

Intervjuare 1 [00:00:18]: Ja. Välkommen.

Talare 1 [00:00:19]: Tack, tack.

Intervjuare 1 [00:00:20]: Du är göteborgare?

Talare 1 [00:00:22]: Absolut, urgöteborgare.

Intervjuare 1 [00:00:24]: Ja.

Talare 1 [00:00:24]: Jag har bott här i hela mitt liv, född i Göteborg, bott här, förutom en, ja, nio månader bodde jag på Kanarieöarna när jag jobbade som guide en gång.

Intervjuare 1 [00:00:35]: [skrattar 00:00:35] Var i Göteborg är du född?

Talare 1 [00:00:37]: Vi bodde, då bodde mina föräldrar i Strömmensberg. Sen så var, fick dom ganska snabbt fler, fick jag två syskon till först, och sen ytterligare ett, men, när jag var fyra år flyttade vi till Kortedala, som jag känner är där jag har vuxit upp.

Intervjuare 1 [00:00:55]: Mm.

Talare 1 [00:00:56]: Mm.

Intervjuare 1 [00:00:58]: Och nu bor du?

Talare 1 [00:00:58]: Nu bor jag i Bagaregården, så jag har hållit mig i, ja, jag har bott i centrum också men annars känner jag liksom att delen mot öster norr, det, det är mitt Göteborg, min del av Göteborg, där jag känner mig mest hemma.

Intervjuare 1 [00:01:14]: Mm, mm. När, hur gammal var du när ni flyttade från Kortedala?

Talare 1 [00:01:19]: Jag gick nog i nian, och då köpte mina föräldrar ett sånt här litet sockerlådshus i Utby.

Intervjuare 1 [00:01:34]: Mm. Just det.

Talare 1 [00:01:35]: Fick dom möjlighet, så att, då, så att där bodde jag sen tills jag flyttade hem, hemifrån.

Intervjuare 1 [00:01:43]: Mm. Men blev det Bagaregården direkt eller var det?

Talare 1 [00:01:47]: Nej, jag bodde, när jag flyttade hemifrån så hade jag, på den tiden det var tur, jag kunde ta över min, eller tur, min farmor dog.

Intervjuare 1 [00:01:55]: Mm.

Talare 1 [00:01:55]: Och hon hade en hyreslägenhet alldeles vid Heden, i närheten, ja, och vi lyckades få värden att låta mig överta den, så jag bodde mitt i stan. Sen fortsatte jag bo i stan, bodde vid Prippska tomten och bodde där tills jag var 45, och då, ja separerade jag och min sambo så att då behövde jag snabbt en lägenhet, och då flyttade jag till Kortedala igen.

Intervjuare 1 [00:02:26]: Mhm, mm.

Talare 1 [00:02:26]: Och sen så bodde jag där i några år innan jag, innan jag köpte en lägenhet i Bagaregården.

Intervjuare 1 [00:02:32]: Mm, mm. När är du född ska jag fråga också?

Talare 1 [00:02:35]: Jag är född 1958.

Intervjuare 1 [00:02:36]: Mm. Har du någon familj idag som du?

Talare 1 [00:02:40]: Idag har jag, jag har en dotter som är 30 och jag har en sambo sen två år, ja.

Intervjuare 1 [00:02:50]: Mm. Och dina föräldrar, var dom också födda i Göteborg?

Talare 1 [00:02:54]: Mina föräldrar är, nu ska vi se här, min mamma är det definitivt och just runt där jag bor nu i Redbergslid och så, där bodde hon också, och min pappa, alltså han bodde ju i Göteborg när dom träffades väldigt tidigt, hon var 16 och han var 14, och då bodde ju pappa i Göteborg med sina föräldrar, men tror att han var född, alltså kan han ha varit född i Örebro.

Intervjuare 1 [00:03:27]: Mm.

Talare 1 [00:03:28]: Hans pappa jobbade på tobaksmonopolet, så dom flyttade runt lite. Mm.

Intervjuare 1 [00:03:33]: Mm, ja, vad gjorde dina föräldrar?

Talare 1 [00:03:36]: Min pappa var så att säga kontorist brukar man säga, sen så fick han, han jobbade på olika ställen, sen fick han, jobb på Kronofogden, så fick liksom utbilda sig till, vad heter det, kronofogdeassistent, så när han slutade, gick i pension så var han väl typ avdelningschef. Min mamma var, hade ingen utbildning, hon var hemmafru och jobbade i, i kassan på Konsum typ eller olika affärer, ja.

Intervjuare 1 [00:04:12]: Mm, hemma med er när ni var små då eller?

Talare 1 [00:04:14]: Ja, hon var, hon jobbade extra liksom och så, men hon var hemma när vi var små, ja, men hon var hemma rätt länge. Hon, alltså när jag hade flyttat hemifrån så småningom så fick hon väl, jag och alla vi fyra syskon så det var liksom, min yngste bror är 11 år yngre, hon, det, hon hade bara gått åtta år i skolan alltså, hon fick väl gå, jag tror hon, hon fick gå på Göteborgs folkhögskola, och liksom läsa in nian och lite gymnasiet då, så gick hon ut igen då och jobbade i några år lite med det, ja på kontor, så.

Intervjuare 1 [00:04:49]: Mm, vad är din sysselsättning?

Talare 1 [00:04:53]: Jag är utbildad journalist, och har ägnat dom flesta av mina år som journalist, jobbat på företag. Jobbade som, ja, den längsta anställningen var, jobbade på 16 år inne på Volvokoncernen. Jobbade med personaltidning som gick till anställda i hela världen.

Intervjuare 1 [00:05:16]: Mhm.

Talare 1 [00:05:16]: Mm. Och sen, sen slutade jag och fortsatte att jobba på frilansbasis för, kan man säga, olika personaltidningar i olika företag, och det gör jag fortfarande.

Intervjuare 1 [00:05:30]: Och du trivs med?

Talare 1 [00:05:32]: Ja, numera har jag gjort lite, jag sitter hemma i Bagaregården och har kontoret hemma nu. Jobbar just nu, sen det senaste året jobbar väldigt, jag jobbar inte längre för Volvo utan jag jobbar väldigt mycket för Akzo Nobel.

Intervjuare 1 [00:05:47]: Mm. Men om det gick ut internationellt, så gällde det att ha koll på hela världens marknad där?

Talare 1 [00:05:53]: O ja [skrattar 00:05:53] .

Intervjuare 1 [00:05:53]: [skrattar 00:05:53]

Talare 1 [00:05:54]: Hade väl inte trott att jag skulle bli någon sorts industrikunnig, men det, det är jag kanske, ja.

Intervjuare 1 [00:06:02]: [?? 00:06:02] Vad hade du trott att du skulle bli?

Talare 1 [00:06:06]: Ja när jag, vet inte, kanske hade jag trott att jag skulle bli, du vet, nyheter på tv, och eller, ja, GP, något sånt, såg jag väl framför mig annars, mm.

Intervjuare 1 [00:06:18]: Mm, vem vet.

Talare 1 [00:06:20]: Ja, det [skrattar 00:06:22].

Intervjuare 1 [00:06:22]: Men, känner, du känner, är Göteborg din stad?

Talare 1 [00:06:25]: Ja, det känner jag verkligen. Och, ibland kan jag tänka att det är konstigt att ha bott i en stad i alla år, samma stad i hela sitt liv, för jag är 60 nu då. Och ändå, jag tycker att, ja jag gjorde en liten avstickare men jag kan känna att, ja man kanske, det skulle ha varit en erfarenhet att ha bott i ett annat land i så fall, under andra premisser än, alltså reseledare, för då är man så omhändertagen. Men jag känner ändå att det konstiga är att jag har bott i alla år i Göteborg, och jag vet, jag tröttnar aldrig på Göteborg, nej, jag, här finns allt. Här finns allt. [skrattar 00:07:07] Och det är en lagom stor stad och jag tycker väldigt mycket om, kan man säga, dels liksom det här kynnet, att folk är ganska glada, och sen tycker jag också om att det på senare år har, eller, jag vet inte hur många år man ska räkna bakåt, men att det har ändrat sig så att vi nu är mer, alltså att alla inte kommer från Sverige längre här, utan det har kommit mycket invandrare, inte minst på senaste tiden, och det, det gillar jag med Göteborg också. Hm, så.

Intervjuare 1 [00:07:40]: Mm. Vad, nu svarade ju du på det mycket men, varför man ska bo i Göteborg, det är?

Talare 1 [00:07:46]: Ja, men man ska bo i Göteborg därför att det, det är en, det låter ju klyschigt, det är en, en relativt stor stad ändå, åtminstone i Sverige, men den är lite uppbyggd som en småstad, det finns ett, centrum är väldigt centrerat, men det finns mycket, det, jag tycker om att vi är vid, även om man kanske, man kan bo hela ens liv och inte åka ut till havet så ofta, jag åker inte ut jätte, men det är ändå att det finns i närheten, och det finns även sjöar och det liksom är, jag tycker om det sättet också som, våra förorter är uppbyggda med mycket natur, och ja. Det tycker jag om.

Intervjuare 1 [00:08:35]: Mm. Vem är göteborgare, om du skulle definiera det?

Talare 1 [00:08:38]: [skrattar 00:08:38] Vem är gö, ja men göteborgare, det är den som bor här, man behöver inte ha växt upp här, absolut inte. Även om vi har ett litet skojbråk hemma, min sambo, Ahmet (stavning?), han är från Sollentuna och kommer från en turkisk familj, så, men för honom är det, han kom hit till Sverige när han var fem år, så, äh, Sollentuna är hans hembygd liksom, så att jag säger till honom att nu, nu är du här liksom, nu bor du här, nu är du göteborgare. Sen har han bott i, till och från i Trollhättan och jobbat och pendlat mellan kan man säga Trollhättan och Sollentuna, men, han säger, nej, det är ju det där, Stockholm-Göteborgs-grejen, men nej men det, Göteborg är ju en väldigt lagom storstad, ja. Och det finns kultur. Om man vill. Och det finns natur, det finns en, jag, det låter

ju hemskt det här men jag åker inte så ofta till Stockholm och, om vi säger det är inget som jag känner att jag, jag har inget, ingen längtan dit. Min dotter kan säga att å, hon kunde bo där och så, nej, alltså jag känner att när man är där att här, här, nej men det är tempot är, lite långsammare, och känslan av att folk kanske ser varandra på gatorna, den är större här. Ja. Det tycker jag.

Intervjuare 1 [00:10:12]: Mm. Finns det en göteborgsanda tycker du?

Talare 1 [00:10:15]: Ja, jag tycker att göteborgsanda, om man tänker politiskt sett så, det klingar lite negativt, det tycker jag ju, med att ha varit med i hela Göran Johansson-svängen och hela mitt liv, alltså eftersom jag menar, journalist, jag har alltid, jag har alltid tyckt om att följa med i vad som händer i staden och överhuvudtaget liksom politik, nyheter, växt upp med, hade en lärare som lärde oss att det var, det var i Kortedala, att, han tog, det var det bästa som liksom kunde hända oss, han tog, han tog, började varje, fick honom i mellanstadiet, i fyran, han började varje dag med en liten, pratade om vad som hade hänt, så att vi hade liksom i uppgift att titta, jag lärde mig att läsa tidningen så, vi skulle hålla koll på, vad hände i tidningen, så varje dag tog han upp någonting, så han började dagen med liksom, ja, vad vad, har ni läst något i tidningen i morse? Och för mig blev det liksom en grej att jag då verkligen, min mamma, hon, som lever fortfarande, hon kan säga att hon minns fortfarande när jag började slåss med pappa om morgontidningen då, Göteborgsposten, och då då pratade vi ju dels om dom stora grejorna, som hände, ja men också lite smånotiser och sådär.

Intervjuare 1 [00:11:35]: Mm.

Talare 1 [00:11:35]: Nu kom jag helt av mig, vad pratade vi om?

Intervjuare 1 [00:11:36]: Mm, vad bra, låter det som, men jag tänkte på, det var göteborgsandan det här.

Talare 1 [00:11:40]: Ja, andan, precis. Så då har man genom åren alltså känt och, ja, en göteborgsanda där som kan ha varit att, om man ska tolka den positivt, det är att politikerna över, över sina liksom blockgränser och så kan samarbeta för Göteborgs bästa, å andra sådan så så har man ju, har det varit, och då var det en period mycket, alltså där allt inte var sant som man hörde, men jag kände att, vad säger jag, lite grann det här att Göran Johansson bestämde, det var göteborgsandan, ja, det var, det var under en lång period liksom.

Intervjuare 1 [00:12:28]: Mm, och det var inte positivt i första hand för dig?

Talare 1 [00:12:32]: Det var det säkert ibland, men att, sen så, jo, det, det, men när man sen följt Uppdrag granskning som har hittat att i det här så har det legat en svågerpolitik också, och vi fixar detta, och då har folk kanske skott sig lite vid sidan av. Mm. Allt har inte blivit utfört, alla, det har liksom det här med att man ska gå ut och om man ska upphandla grejor att fler ska vara med och sådär, och man har gjort kanske lite som man vill, och det klingar göteborgsanda för mig också.

Intervjuare 1 [00:13:08]: Mm, mm, och det känns, känns det än idag liksom?

Talare 1 [00:13:11]: Ja, lite, det, det känns som att det sitter i. Men jag, men alltså, en positiv göteborgsanda eller ett liksom, hur göteborgarna är, det när jag jobbade, det var 1981 som jag jobbade, på Kanarieöarna som reseledare, och då dit, där jag var, kom det då, vi mötte dom resande som kom då från, vi hade planet från Göteborg, från Malmö, från Göteborg, från Stockholm och från Umeå, och då var det så att alla guiderna liksom när man skulle hämta dom här bussarna så slogs dom om att få, jag kan väl få ta göteborgarna, jag kan väl få ta göteborgarna, för dom är alltid så trevliga.

Intervjuare 1 [00:13:59]: Mm.

Talare 1 [00:13:59]: Mm. Så det stack ut, det stack ut.

Intervjuare 1 [00:14:02]: Ja, det förstår jag, att det kändes roligt när...

Talare 1 [00:14:05]: Ja, men och det, i det trevliga, det är liksom här en positivitet, känner jag. Ja, som man sen inte kan generalisera, men ändå, lite grann.

Intervjuare 1 [00:14:14]: Mm, mm. Men, apropå göteborgare, finns det en äkta göteborgare tycker du?

Talare 1 [00:14:21]: Det kanske fanns det förr och då var det liksom, och då såg man, men då tror jag mest, då tror jag, då såg man gubbarna och tanterna, Sten-Åke Cederhök, Jubel i busken-stuket [skrattar 00:14:42].

Intervjuare 1 [00:14:42]: Mm.

Talare 1 [00:14:42]: Så, det kanske man, om man pratar om, om man pratar med mina föräldrar och min dotters farmor och farfar, det var liksom, dom kanske var dom äkta göteborgarna.

Intervjuare 1 [00:14:56]: Mm.

Talare 1 [00:14:57]: Ja, det kanske, så. Men idag så tycker jag att det, det är vi som bor här och gillar stan, det.

Intervjuare 1 [00:15:07]: Mm. Hur rör du dig i staden?

Talare 1 [00:15:08]: Hur jag rör mig, ja. Det har varierat genom åren, ja.

Intervjuare 1 [00:15:15]: Mm, mm.

Talare 1 [00:15:15]: Jag har periodvis, under den, jag minns under den perioden när jag jobbade ute på Volvo, då bodde jag inne på Prippska tomten, hade tjänstebil, bodde mitt i stan, åkte ut till Torslanda och var där hela dagarna, och där var man liksom fast höll jag på att säga. Så då, då kanske jag var i stan, själva, jag har alltid kallat, det är liksom centrum, det

är stan.

Intervjuare 1 [00:15:46]: Mm.

Talare 1 [00:15:47]: Även när jag växte upp i Kortedala, det var grejer för oss, vi skulle åka in till stan liksom fick man göra själv då med spårvagn, ja, men och då, då, under den perioden när jag liksom jobbade ute på Volvo, ja då rörde jag mig i helgerna, i stan, så.

Intervjuare 1 [00:16:08]: Mm, i centrum?

Talare 1 [00:16:09]: I centrum, ja. Men idag så skulle jag säga att jag, hade alltså, på alla dom senaste åren har jag, har det blivit så att jag har fått bil igen, med sambon, och pappa dog och jag tog över hans bil och så, och då, men särskilt med sambon, då har vi börjat handla på ett annat sätt, så då, annars så har jag, annars har jag mycket rört mig med spårvagn och då gör man inte sådär väldiga, då är det mycket in till centrum faktiskt. Och så har jag rört mig, jag tycker om att kan man säga, tyckte om att röra mig i min närkvarter, och det är då närmsta, det är Olskroken för mig nu. Och då tycker jag om att handla där bara för att, ja det är nära, kan jag promenera dit eller så tar jag spårvagnen två hållplatser, och så vill jag att det ska finnas kvar, vad heter det, service och sånt där, så då försöker jag handla där mycket.

Intervjuare 1 [00:17:19]: Mm.

Talare 1 [00:17:19]: Men, på den allra senaste här då, sen jag har blivit sambo igen, då var vi och och, då har vi börjat mer att man, vi handlar åt, bortåt Gamlestan, och då är det Gamlestan inte, inte där spårvagnen går utan där vid Willys och särskilt då Orienthuset, eftersom min sambo är turkisk så, då handlar vi där och då kan vi gå liksom på invandrarrestaurang där också och, ja. Men men så vi, vi rör oss nog en hel del, han har jobbat, nu har han börjat på ett annat jobb i Bergsjön, men han jobbade på Hisingen förut så vi, nej men vi. Hur rör jag mig i stan, ja.

Intervjuare 1 [00:18:09]: Ja, det är dom.

Talare 1 [00:18:10]: Det är kvarteren där, men inne i stan, och så sen när jag, som nu när det är sommar och ska åka och bada, jag åker då allra helst till Partille och Kåsjön, till en sjö och badar, så. Men jag har, jag har mamma kvar och hon bor i Kortedala nu, har flyttat upp dit igen, så dit rör jag mig väl också och jag har, jag har min bror i, ena brorsan, den som jag hälsar på, som har småbarn, han bor i Sävedalen, ja, så att.

Intervjuare 1 [00:18:53]: Din dotter bor i Göteborg också?

Talare 1 [00:18:53]: Ja, hon bor i Olskroken, så vi bor nära, ja.

Intervjuare 1 [00:18:57]: Ja, okej, mm. Men det är bil du mest?

Talare 1 [00:18:59]: Nej, inte, nej det varierar, det är om jag ska handla så kan jag ha bil, annars så är det, är det spårvagn.

Intervjuare 1 [00:19:07]: Na ja, mm.

Talare 1 [00:19:07]: Mm.

Intervjuare 1 [00:19:08]: Vilka är det några platser som du känner är speciellt viktiga för dig?

Talare 1 [00:19:15]: Ja. Det är flera [skrattar 00:19:19]

Intervjuare 1 [00:19:20]: Mm.

Talare 1 [00:19:20]: Nej men alltså jag tycker om centrala stan, och jag åker ofta, som nu när jag sitter hemma och jobbar, jag kan ta spårvagnen in bara för att äta falafel i Vasastan på ett särskilt ställe och så promenerar jag i alltså runt Kungsparken så att säga och Kungs, ja från Vasastan och över till Kungstorget och den delen där, jag tycker väldigt mycket om [skrattar 00:19:45], ja, runt kanalen helt enkelt och bort till Trädgårdsföreningen och, ja, och sen så, tycker jag om alltså Delsjöområden, Härlanda tjärn och där också, promenerar där. Och sen så tycker jag väldigt mycket om Kortedala.

Intervjuare 1 [00:20:10]: Mm.

Talare 1 [00:20:10]: Aa, och jag kan, jag kan åka upp och promenera där faktiskt, fortfarande, ja. Jag kan ta spårvagnen. Ett tag då när jag skilde mig så bodde jag i dom här, nere i södra Kortedala, som inte är vår, norra var ju vårt egentligen, men södra, ah, och då, därifrån passar det väldigt bra att promenera ner över Kvibergs kyrkogård som är enorm liksom, och ner till Bellevue och det kan jag fortfarande göra, jag kan ta spårvagnen upp och så promenerar jag ner där. Sen att jag tycker om Kortedala och gå runt där det är också det att, det är uppbyggt som en liten stad, den förorten. På ett annat sätt än till exempel, som sagt vi flyttade ner till Hjällbo sen under en period, våran familj när yngste brorsan föddes, och vi trivdes inte där, visserligen, då var det ju visserligen det att det höll på att byggas och det var byggarbetsplats, men alltså det var liksom bara stora kvarter, medan Kortedala det var, det var blandad bebyggelse, både villor och trevåningshus och höghus och liksom en, en stadsplan som var runt om man började vid Kortedala torg och går man uppåt så är det Citytorget och så går man uppåt och så är det, som vi kallar det norra centrum då som nu, heter, dom har döpt om det tidigare jag tror det heter Årstidstorget möjligen. Men alltså det var, och det fanns affärer på alla ställen då, nu är det lite mindre men ändå, det finns kvar liksom den stadsbilden där. Ja, mm. Alltså men jag tycker om, men jag är inte sån så jag har ingen direkt anknytning till hamnen eller något sådant där, nej.

Intervjuare 1 [00:21:58]: Mm, vet du varför? Eller?

Talare 1 [00:22:00]: Nej, nej. Det liksom bara inte, om jag skulle nämna liksom vad jag tycker bäst om med Göteborg så, jag har liksom inte varit, vi hade hade ingen jag kände som jobbade i hamnen eller något sådant där, så levande hamn, nej det, nej. Så områdena, man har sådana här, nej men jag tycker om många områden i Göteborg, och jag hade liksom haft, när jag bodde i centrum och skulle flytta, alltså jag har liksom haft att dom ställen jag velat bo på, förutom Kortedala, det har liksom varit centrum och runt där jag bor nu, Bagaregården.

Intervjuare 1 [00:22:44]: Det, stadsdelen är Härlanda?

Talare 1 [00:22:46]: Härlanda, Härlanda-Örgryte tillhör vi.

Intervjuare 1 [00:22:49]: Ja just det, mm.

Talare 1 [00:22:49]: Och det kan man säga att Olskroken, Bagaregården går ihop nästan med Härlanda också, så.

Intervjuare 1 [00:22:57]: Mm, mm, just det.

Talare 1 [00:22:57]: Så den delen som kallas Bagaregården är en väldigt liten del och det, liksom den gränsar till Gamlestan också.

Intervjuare 1 [00:23:03]: Mm, just det.

Talare 1 [00:23:04]: Och där rör jag mig också en hel del, kan åka åt Gamlestanhållet till och handla också.

Intervjuare 1 [00:23:10]: Mm, mm, känner du till, upplever du liksom alla stadsdelar i stan?

Talare 1 [00:23:14]: Inte riktigt alla, känner mig överhuvudtaget inte hemma åt Tynneredhållet, nej. Tynnered, Högsbo det är liksom, dött för mig [skrattar 00:23:30] eller det känner jag inte till. Frölunda kan jag säga att jag känner mig lite mer hemma i för att under en period när jag växte upp så till slut, mormor och mina föräldrar skaffade och sen jag och min dåvarande sambo, vi hade kolonistuga ute i Askimsviken.

Intervjuare 1 [00:23:50]: Mm.

Talare 1 [00:23:51]: Där man går till ett badställe som heter Marholmen, och då har man, då hade vi liksom, så där var vi mycket, jag och min sambo, då kolonistugorna är ju såna som man kan sova över i, så det var våran sommarstuga, och då åkte man till Frölunda torg och handlade, det var våran närmsta då så att, jag känner att jag fått lite pejl mer på Frölunda har jag. Sen hade jag, jag har haft vänner som har bott både i alltså i Askim och ute i ända ute i Kullavik som inte är Göteborg, men i Askim, och då kändes det ju som att det var viss skillnad där då [skrattar 00:24:31], ja.

Intervjuare 1 [00:24:31]: Mm, mm.

Talare 1 [00:24:32]: Ja, ja. Aa.

Intervjuare 1 [00:24:36]: Hur kän, vad tänker du om, upplever du att det är en segregation i staden här?

Talare 1 [00:24:42]: Ja, absolut. Absolut är det det. Det, man kunde ju tro till exempel också att, man tror vissa områden kunde man tro att det bodde, att det var blandat, en som jag

förstått är det, det är ju då i, alltså när jag jobbade ute på Volvo i Torslanda där det är så mycket invandrare kom och bodde eller arbetade så kunde man ju tro också att Torslanda, Torslanda har ju varit nästan ett fäste där det inte har funnits några invandrare alls, väldigt konstigt, medan dom bodde i Biskopsgården då, ja. Och hela det här ute, den delen, Askim, Frölunda kan man ju säga är ju delat, men den delen av Frölunda som är Askim där det är liksom bara den här, där bodde, bodde Volvocheferna höll jag på att säga om dom inte bodde ända ute i Kullavik, ja. Och en annan stadsdel som man kunde tänka sig var blandad är Majorna, men det är det ju inte alls. Bor nästan bara svenskar i Majorna. Ja, eller vi kan säga svenskar och svenskar, jag menar inte så, utan att.

Intervjuare 1 [00:25:50]: Med svensk bakgrund?

Talare 1 [00:25:51]: Med helt sven, med svenskt bakgrund, ja. Ja. Sen i jobbet så, numera jag har varit och, hjälpte en frilanskollega med att göra intervjuer i Hjällbo till exempel, där jag själv då bodde under en kort period, när det var alldeles nybyggt då, och där, alltså det, plötsligt så kände, där kände jag, om jag är där, för vi handlar i fruktaffären där ibland jag och min sambo, då sticker man ut.

Intervjuare 1 [00:26:27]: Mm.

Talare 1 [00:26:28]: Då är man den enda med svensk bakgrund ser det ut som i alla fall, även om man, ja, visst är stan segregerad, väldigt, mm.

Intervjuare 1 [00:26:38]: Har du några tankar kring vad det innebär eller vad det blir, vad?

Talare 1 [00:26:43]: Ja, äh, det har jag mycket tankar om.

Intervjuare 1 [00:26:47]: Mm.

Talare 1 [00:26:47]: Men alltså, framför allt, alltså jag vet inte om man ska busa elever, men alltså redan när min dotter föddes för 30 år sen då bodde vi i centrum och hon gick i skolan där, då hade hon, då kom det ett par elever liksom som hon hade i sin klass, tre fyra stycken, som bodde till exempel i Hjällbo, därför att deras föräldrar kände att, ja då kunde man börja söka vilken skola man ville och man hade förtur om man bodde i området men dom ville att dom skulle gå i en klass där dom hade en förutsättning att, att det inte var så mycket problem med, eller med språk. Ja.

Intervjuare 1 [00:27:30]: Mm, mm.

Talare 1 [00:27:31]: Mm. Nej, jag, det, men det är ju miljonprogrammets fel på sätt och vis kanske, ja.

Intervjuare 1 [00:27:41]: Mm, hur tänker du?

Talare 1 [00:27:42]: Alltså, nej men jag tänker att varför, om det kommer många invandrare på en gång, oavsett om dom kommer hit för att arbeta eller om dom är flyktingar, om alla sätts på ett ställe, om alla får bostad och det bara finns bostäder i Angered då, eller i

Bergsjön lediga och, ja det är ju ett komplext problem alltså, att, att det är inga, det är inga goda förutsättningar för integration. Sen tycker inte jag att integration ska vara naturligtvis att dom ska, att det ska vara sv, alltså, ja, men för att man ska lära känna varandra, så kan jag säga, för det måste finnas förutsättningar, man inte, att integrera sig är kanske ett val men alltså det finns ju, det är ju inte riktigt, eller ja, det här är jättesvår diskussion ju.

Intervjuare 1 [00:28:39]: Mm, mm, ja.

Talare 1 [00:28:39]: Men men, om man i bostadsområdena, om det är blandat med folk som har kommit hit senare och folk som har bott här länge som har helsvensk bakgrund så tror jag att det, som det ser ut nu så har det ju blivit så att det är väldigt många som alltså inte överhuvudtaget, aldrig, man har bara åsikter, man träffar aldrig någon som har flyttat hit från ett annat land. Kanske på spårvagnen.

Intervjuare 1 [00:29:12]: Mm, mm.

Talare 1 [00:29:14]: Om man åker spårvagn, om man tillhör dom som åker spårvagn. Ja, mm.

Intervjuare 1 [00:29:18]: Mm. Hur tänker du framtidsmässigt, om man säger att det präglar Göteborg idag?

Talare 1 [00:29:23]: Ja, mm, a, jag tänker dels byggande... Ja jag tänker att man måste jobba med att som jag vet att nu att det pågår ett arbete alltså i Bergsjön för att göra det mer attraktivt, man måste man måste, alltså man måste jobba för, på på jag tror det, det, det finns inte en lösning men man måste jobba på flera plan för att det ska vara, både blandad bebyggelse i flera, i stadsdelarna, och att det ska vara blandad befolkning så att säga. Sen är det ju i botten en klassfråga också, naturligtvis. Har man inget arbete och, då har man ingen förutsättning att kanske byta bostad heller, utan då bli man kvar där man hamnat först.

Intervjuare 1 [00:30:30]: Mm, och skolan var du ju inne på där.

Talare 1 [00:30:35]: Och skolan, ja.

Intervjuare 1 [00:30:35]: Bussning av elever.

Talare 1 [00:30:36]: Ja, det känns, ja, jag hade velat bli lärare också, men det var det yrket som jag gav upp som jag kände att, ska bli lärare eller journalist, så jag började läsa till lärare men när jag kom in på journalishögskolan så hoppade jag av och blev det istället då. Började läsa till lärare, ja, men jag känner att då hade jag ju i så fall gärna hellre velat jobba i förort så att säga. Men, många plan, och jag tror att, alltså Göteborg som är en stad som växer, det byggs, den växer så till vida att näringslivet, det går bra, fler, det ligger också liksom bra till för att det ska växa liksom som en affärsregion eller vad man ska säga, då då är det, alltså vi behöver ju folk, vi behöver folk. Och i framtiden ska vi ha en, ja, dra nytta av alla, var man än kommer ifrån liksom, så känns det som. Aa, så att vi ska inte vara negativa till att det kommer fler hit, tycker jag, vare sig det är flyktingar eller andra så. Så det hoppas jag framöver att det, men det är väldigt komplexa problem.

Intervjuare 1 [00:32:10]: Mm, jo, verkligen, det.

Talare 1 [00:32:13]: Ja. Ja.

Intervjuare 1 [00:32:15]: Det är det. Om du skulle sammanfatta tre bra saker med Göteborg, vad skulle det vara?

Talare 1 [00:32:22]: Mm, mm... ja men det det är nog en sorts, vad kan man säga, trots det här hur det är nu, men jag tror det finns en gemenskaphetskänsla. Det är bra. Och som innefattar, gemenskap och glädje, liksom så, positivitetsgrej. Sen är det ju att det är en så otroligt vacker stad, på alla sätt. Centrum, hamn, hav, skog, det, det, man kan nog inte besöka Göteborg och känna, nej det här var ett, och, jo, och sen att vi också jobbar ganska mycket med, alltså det finns, jag tror att året om, det finns en rad liksom, nu låter jag som en turist, som, liksom, men aktivitets, alltså det finns aktiviteter och kultur och sådant, och sport, allt sånt och förutsättningar för det, så att det, ja, jag tror inte man kan besöka Göteborg om man kommer från något annat land, som turist eller så, och sen känna att, vad var det här för tråkigt ställe och det var fult eller det var, nej, man man minns Göteborg och man gillar, får en känsla av att det här, trygghet är ju viktigt förstås, och vad som än sägs så tror jag fortfarande att Göteborg är en relativt trygg stad.

Intervjuare 1 [00:34:07]: Mm. Finns det några dåliga saker om du skulle säga?

Talare 1 [00:34:13]: [skrattar 00:34:13] Jo men det är ju, det, det dåliga saker... Nej men det är väl att det har blivit en segregation och att det, att det finns, för få kontakter mellan stadsdelar, så får man säga, eller mellan människor som bor i olika stadsdelar, ja, det tror jag.

Intervjuare 1 [00:34:47]: Mm, mm. Vad är bra och dåligt med din stadsdel då?

Talare 1 [00:34:51]: Med, med min?

Intervjuare 1 [00:34:51]: Där du bor, din stadsdel?

Talare 1 [00:34:52]: Med min stadsdel, vad som är bra och dåligt?

Intervjuare 1 [00:34:53]: Mm.

Talare 1 [00:34:54]: Det som är bra är att det är, det är, det är blandad bebyggelse, det finns, jag bor i såhär, vad heter det, landshövdingehus, och dom är bostadsrätt, men det finns också hyresrätter, det finns, det har kommit till höghus, eller ja, inte, nej det finns det ju faktiskt inte, det är nog bra i och för sig, men, eller ja lite högre hus finns det, och det finns villor också, så att det, det är blandad bebyggelse, det tycker jag är bra. Sen tycker jag väl, jo men att det finns ett fungerande liksom, när, närbutiker och såhär, nära.

Intervjuare 1 [00:36:03]: Mm.

Talare 1 [00:36:04]: Men alltså man kan inte säga bara Bagaregården, för det är för litet för

att vara en egen kan man säga, Bagaregården, Olskroken, Redbergslid, så.

Intervjuare 1 [00:36:11]: Mm, mm.

Talare 1 [00:36:12]: Som nästan går ihop med Lunden också, ja. Ja nej men det finns mycket nära, jag behöver egentligen inte, om jag inte vill handla så mycket utanför, nej, det är bra.

Intervjuare 1 [00:36:28]: Mm, mm, mm.

Talare 1 [00:36:30]: Det bor, mm, relativt mycket barn också, men negativt det är ju faktiskt, om man tänker nu här så, det bor inte jättemycket invandrare, nej, det gör det inte, för det är ju, nej, det är negativt. Så det, ibland säger jag såhär att det räcker med att jag tar spårvagnen under, under, den går precis, jag bor vid en hållplats som heter Ejdergatan, och om man åker åt det ena hållet är det Redbergsplatsen men om man åker åt andra så kommer man till Gamlestadstorget, så det är liksom, man åker under en bro där, som där, där motorvägen, ja, leden går. Och åker man då till Gamlestan så är det ju jätteskillnad, där är det mer blandad befolkning och, faktiskt.

Intervjuare 1 [00:37:28]: Mm, mm.

Talare 1 [00:37:29]: Och då är det ju tyvärr så att, för ett par år sen, nu tror jag att det har gått upp i Gamlestan, men när jag tittade såhär, det räckte att vi flyttar under bron och över till andra sidan där så kan jag sälja min lägenhet och köpa en likadan där och få en miljon emellan. Nu börjar det jämna ut sig eftersom, ja.

Intervjuare 1 [00:37:46]: Mm, mm.

Talare 1 [00:37:49]: Men, det dåliga är ju på sätt och vis, men det får man bara ta om man flyttar dit och det visste jag ju, att motorvägen är så nära, att leden är så nära, och det kan man märka då att, jag kan inte ha fönstret, jag bor utåt, jag har genomgående, men dom fönster jag har, det finns ju hus som ligger närmre vägen än vad mitt gör, men det är ändå så att mitt på dagen så kan jag inte ha fönstret öppet och prata i telefon. Och så är det ju luften som man då inte tänker på, utan att det förtränger jag. Men jag kan se om jag har parkerat min, det låter ju dumt men om jag har parkerat min bil nära vägen, då ser jag ju hur mycket avgaser, eller hur smutsig den blir, dammig och så.

Intervjuare 1 [00:38:33]: Mm, mm, mm.

Talare 1 [00:38:34]: Ja, så att kanske är miljön inte den bästa. Uppe i Kortedala är det bättre luft till exempel. Ja, mm. Så luften är nog inte så bra.

Intervjuare 1 [00:38:48]: Vad tänkte jag på, om du skulle beskriva en vanlig dag, hur ser den ut?

Talare 1 [00:38:56]: Ja, en vanlig dag så går jag upp vid, det beror lite på hur mycket jag har att göra just då men jag går upp runt halv åtta, sju halv åtta sådär, och jag har ju då mitt kontorsrum hemma så, ja, vi bor i en trea varav ena rummet är mitt kontor, så att en vanlig

dag så har min sambo, som jobbar som precis, äntligen fått jobb som det han vill jobba som fastighetsskötare, då har han gått till jobbet redan när jag går upp, han går upp tidigare, så jag går upp och äter frukost, tar med mig frukosten, eller jag tar med mig frukosten in till mitt kontorsrum, till datorn, och sen så, beroende på vad jag har bokat in på dagen, ibland har jag så åker jag antingen ut och om jag har bokat in någon intervju så åker jag och gör den, jag är ganska mycket nu i Bohus är jag ofta, på Akzo Nobel där.

Intervjuare 1 [00:40:09]: Mm.

Talare 1 [00:40:10]: Mm, och, ibland om jag har mycket att göra så kan det hända att jag lånar ett kontor och sitter hos dom där också, hos in kund, men dagen går med arbete och hemma, och jag går ut varje dag någonstans, antingen är jag ute ett par timmar och gör en intervju och sen kommer jag hem igen, och om jag inte har några intervjuer och går ut så sitter jag inne och jobbar vid datorn och gör, jobbar mycket med, liksom, dom jag intervjuar sitter mycket i andra länder och det är mycket telefonintervjuer, men om jag inte är ute på liksom intervju så brukar jag, då är jag ute och antingen, jag kan ta, försöker gå ut varje dag höll jag på att säga då, men jag kanske går ut och handlar, och då är det varierat om jag tar, kan ta spårvagnen till Olskroken och handla där, eller så tar jag bilen till Gamlestan och handlar där. Och som sagt, bilen har jag inte haft, min pappa dog förra året och mamma kör inte bilen så att det blev att jag tog över den, sambon har jag haft i några år och då kom han med en bil, men han har den med sig till jobbet så, ja. Brukar gå ut och gå också mitt på dagen, och då går jag mitt kvarter, oftast. Och har jag suttit väldigt mycket still så kan det hända att jag gör det där som jag sa, att jag tar spårvagnen upp till Kortedala och så promenerar jag en del av vägen hem så, ja. Jag brukar försöka boka in luncher i stan, mm. Med ja, kan man säga, arbetskontakter, ja.

Intervjuare 1 [00:42:13]: Mm.

Talare 1 [00:42:14]: Ja, så, men, en vanlig, en vanlig dag så sitter jag väldigt mycket hemma vid mitt skrivbord, det gör jag, ja. När sambon kommer hem då så lagar vi mat. Kanske lagar jag innan eller kanske lagar han efteråt för det blir bättre [skrattar 00:42:34], ja. Sen är det ju, så som jag bor så har vi då vårat hus, dom är byggda som, kan man säga fyrkanter med en gård i mitten och liksom det är stängt helt och hållet, så att vi har ganska, är det sommar och det är fint väder så brukar jag ta ut frukosten och sitta där ute och heja på alla grannarna när dom går iväg till jobbet. På eftermiddagen på sommaren kan man gå ut och sätta sig och ta med middagen ut. Ja. Jag pratar under dagen oftast med några av grannarna, på grund av att jag liksom går ut. Ja.

Intervjuare 1 [00:43:17]: Socialt. Mm.

Talare 1 [00:43:19]: Ja, det är rätt så socialt. Och så är jag med i min, i styrelsen i min bostadsrättsförening. Så då blir det ytterligare att alla känner mig, då, dom flesta, ja.

Intervjuare 1 [00:43:29]: Mm, mm. Har ni något favoritnöje på helgerna, ledig tid?

Talare 1 [00:43:34]: Min sambo är sån som jobbar mycket och hjälper till extra på några restauranger, så att men favoritnöje, om vi ska åka, kan åka och handla, ja vi är inte sådär

jätte, vi, nej men såhär års på sommaren så tar vi gärna, den här helgen har vi varit på utflykt uppåt Bohuslän till exempel, så vi tar bilen och åker någonstans. Ja. Eller så, jag, mitt favoritnöje som han egentligen inte vill hänga med på utan det brukar vara väninnor istället, det är ju loppis. Ja, så att då rör jag mig runt i stan och det är Bellevue, det är mm, ute i Frölunda, Reningsborg, det är en jättebra loppis där. Så jag brukar sammanstråla med min väninna från, som bor i Kungsbacka där så, eller så åker jag till Jonsered där det också finns en så att ja, och i Angered har Reningsborg också öppnat så den åker jag också till, och han kan hänga med ibland, mm.

Intervjuare 1 [00:44:53]: Mm, hittar ni, fyndar ni?

Talare 1 [00:44:55]: Ja, ja, jag har fått sluta, får skänka tillbaka grejor. Mm.

Intervjuare 1 [00:45:00]: Mm.

Talare 1 [00:45:02]: Men visst jag kan gå runt hemma och peka och säga att det är från loppis, det är från loppis, det är från loppis, sådär, ja.

Intervjuare 1 [00:45:12]: Då får man också anledning att röra sig runt.

Talare 1 [00:45:15]: Att röra sig runt, ja, mm.

Intervjuare 1 [00:45:16]: Har du någon annan sån där livs, eller något intresse, något som du känner att du skulle vilja?

Talare 1 [00:45:24]: Mm, jag har ju inga hobby, [skrattar 00:45:26] jag har inga hobbies, men... nej, ut och promenera, men jag kan liksom när jag gör egna utflykter, det har blivit så, han är inte så pigg på att åka in till stan som jag, men men jag älskar att åka till Stadsbiblioteket. Alltså jag läser, det är väl det då som jag gör. Ja. Jag läser och jag ser på, vi ser på film tillsammans i och för sig, men det är inget som gör att man behöver gå någonstans numera. Nej men jag, jag tycker jättemycket om att åka till Stadsbiblioteket och det har blivit så jättefint nu, jag fikar, jag letar böcker, jag sitter där helt enkelt bara och i dom där stolarna där man kan sitta och titta ut mot Götaplatsen och, ja. Jag har inte börjat, jag skämtar alltid, han har inte växt upp med att gå på museer, han har inte den bakgrunden, så att jag, men är oerhört sådär, gillar fakta och så så, som män gör höll jag på att säga, men, så jag säger att nu ska vi gå på museum, nu ska du gå på museum med mig så jag tror att vi ska ta och börja det, mm, för jag själv går gärna på museum. Ja. Och då är det Världskultur, då är det gärna, jag älskar Konstmuseet.

Intervjuare 1 [00:46:57]: Mm, mm. Trivs där inne i.

Talare 1 [00:47:00]: Ja, mm, jag trivs där inne i den miljön, ja precis.

Intervjuare 1 [00:47:02]: Mm. Mm. Är det något annat sådär som du känner är viktigt som?

Talare 1 [00:47:13]: Som är viktigt om Göteborg?

Intervjuare 1 [00:47:13]: Ja?

Talare 1 [00:47:16]: Hm... Ja men det, ja men käns, men känslan i själva centrum såhär, det är ju att det är så lätt att gå omkring. Öh, så. Jag skulle säga viktigt, Avenyn, ja men [skrattar 00:47:40].

Intervjuare 1 [00:47:40]: Ja, är det någon fråga som du?

Talare 1 [00:47:42]: Någon fråga som, ja?

Intervjuare 1 [00:47:45]: Som är?

Talare 1 [00:47:45]: Någon sån.

Intervjuare 1 [00:47:48]: Eller något som händer eller någonting nu med några ombyggnationer eller något annat sådant där?

Talare 1 [00:47:52]: Ja, orkar inte prata om Västlänken [skrattar 00:47:57].

Intervjuare 1 [00:47:57]: [skrattar 00:47:57] För att?

Talare 1 [00:47:59]: Jag tycker, nej jag tycker att det känns, jag tycker att det känns jobbigt att dom närmsta 20 åren kommer stan att vara, centrala stan att vara uppriven, det tycker jag känns jättejobbigt. Jag har en väninna som bor i Linnestan och säger att, alltså hon överväger nästan att flytta för att det kommer att vara så. Jag har en annan som i sitt jobb har insyn i hela trafikgrejset här och så, och kollektivtrafiken och så, och hon säger att, för jösse namn vad du än gör, sluta, ta aldrig bilen in till stan längre, och det, det tycker jag känns lite jobbigt att tänka på, att det ska vara så. Många år framöver. Sen tycker jag det är svårt att hålla sig à jour med allt som händer, alla ombyggnader.

Intervjuare 1 [00:49:00]: Mm.

Talare 1 [00:49:01]: Det tycker jag. Jag försöker. Jag ser positivt på en sån sak som att till exempel, jag har sett hur Gamlestan ska byggas upp med mycket mer, så, och hela hur, hur, Älvstranden har vuxit upp på norra sidan, hur det ska bli på denna sidan, det, jag det känns också som att det kommer att ställa till det väldigt mycket, och så nytt brobygge, det kommer att ske väldigt väldigt mycket byggnationer. Och jag förstår det, men samtidigt har jag svårt att, och då kan man säga att Västlänken krockar med andra, andra utbyggnader här som gör att det kommer att, det packar på nu. Och vi har vissa planer på, ja men det har inte med det att göra utan det är mer att vi, vi har lite såhär känsla av att vi skulle vilja kunna gå ut i vår egen täppa så, så att, kan hända att vi flyttar om ett tag så, ja.

Intervjuare 1 [00:50:14]: Mm, från Göteborg?

Talare 1 [00:50:14]: Från Göteborg kan det bli då och då är det till någon närkommun och till till, ska man säga, hus ute på landet eller något sånt alltså, lite, ja.

Intervjuare 1 [00:50:27]: Mm.

Talare 1 [00:50:28]: Och det är mer för att vi gemensamt känner att vi skulle kunna trivas med det. Men jag är en väldig stadsmänniska, jag är ju en sån som aldrig har sett kor på nära håll [skrattar 00:50:39] och sånt, ja.

Intervjuare 1 [00:50:43]: Mm, mm.

Talare 1 [00:50:44]: Men det skulle ju vara nära Göteborg, vi ska inte flytta långt bort från Göteborg, det går inte. Nej.

Intervjuare 1 [00:50:50]: Mm, mm. Nej.

Talare 1 [00:50:52]: Ja.

Intervjuare 1 [00:50:51]: Vad roligt, att höra. Finns det något som du vill lägga till, något du känner att du inte har fått, ville prata om?

Talare 1 [00:51:08]: Hmm...

Intervjuare 1 [00:51:12]: Om dig själv eller om Göteborg?

Talare 1 [00:51:15]: Mig själv eller Göteborg, ja... ja men det, det är ju såhär att jag känner att jag har präglats väldigt mycket av att det var en väldigt fin uppväxt i Kortedala. Att det var, och att det var så tryggt liksom. Och det, det börjar kännas väldigt som att man är, att man börjar bli gammal så [skrattar 00:51:46], men att det, det var jättemånga barn på den tiden också.

Intervjuare 1 [00:51:53]: Mm.

Talare 1 [00:51:53]: Många i klassen, men det var alltså, jag är ju född, född -58, så började jag ju skolan -65, ja. Det var så mycket barn så att, det var nog inte bara där när vi bodde i Norra Kortedala så hade vi prelemin, eller vad heter det, tillfällig, temporära skollokaler fick dom hitta då, så att jag började när jag började ettan så gick vi i, lokaler helt enkelt, och det var någon källarvåning i ett hus som dom hade gjort om, det var två klassrum så ettorna, vi tillhörde Lövåskolan, som den heter där, den finns kvar, men vi fick gå en bit därifrån i lokalerna då, och till lunch så fick vi radas oss upp på led och gå till bamba som var på skolan då.

Intervjuare 1 [00:52:53]: Mm.

Talare 1 [00:52:53]: Och sen i tvåan så fick vi komma till den riktiga skolan då. Men det var, det var en tid där, det var så där då som sagt dels att området var så uppbyggt, och, men så barnen kunde gå själv, vi behövde ingen passning och det kanske inte är så heller i alla områden fortfarande, men att det är ju väldigt mycket att, att barn skjutsas så, ja. Eller, ja, men vi, det var, Kortedala var våran lilla stad liksom, och jag och min väninna som, jag har kvar henne fortfarande, som jag lärde känna på, när vi hade flyttat till tolvans höghus på

Allhelgonagatan i Kortedala så träffade jag henne i sandlådan, vi var fyra år, vi brukar skoja om vem som slog den andra med en spade i huvudet, men, men då lärde vi känna varandra där och jag kommer fortfarande ihåg det där mötet då, jag sa så jaha var bor du, vad heter du, och var bor du, och hon pekade upp där, hon bodde på sjunde våningen, och jag bodde på, det var liksom bottenvåningen hade vi nån lägenhet. Ja, och vi, det var liksom, dom skolorna vi gick i, sen fick vi byta skola när vi, när vi gick till mellanstadiet, då, det var en bit att gå till skolan, till alla skolor, men vi, det var liksom så våran dag började, vi gick och hämtade varandra och promenerade till skolan tillsammans. Och när vi var lediga så, hon och jag varje vecka så tog vi, hade varsin kasse så promenerade vi från Norra Kortedala till Kortedala torg till biblioteket. Jag kunde varena hylla där, på barnavdelningen, eller på ungdoms, och vi lånade fem till sju böcker var, så gick vi hem och så läste vi dom, sen så gick vi tillbaka nästa, och det en relativt lång promenad blev det, för barn att gå själva, men det gjorde vi, och det, ja, alltså det, just det här, jag har många gånger tänkt att jag skulle, om jag skulle, att jag skulle skriva, och det har jag inte gjort, skulle skriva barnböcker, eller slukaråldern, och då skulle det handla om Kortedalabarn, hur det var att växa upp där, och det var små äventyr varje dag och vi sprang i skogarna och bergen, man lekte, som vi hade sett på tv då, röda och vita rosen, vi hade, det fanns ett stenbord och det finns fortfarande där någonstans så har jag och Sylvia då grävt ner en liten, idag kunde man kalla det en tidskapsel, en skatt, som ligger där med några små fina saker som vi tänkte att någon skulle hitta i framtiden. Ja, ja, det var, skogen bakom huset var som ett vardagsrum för oss kan man säga. Som en, ja. Så.

Intervjuare 1 [00:56:04]: Mm, mm. Och då, hade du, var du i stan någonting då liksom när du var, alltså stan?

Talare 1 [00:56:10]: Na, stan ja, just det, då, det var när vi blev alltså, det kanske var, jag vet inte hur gamla vi var när vi fick lov att åka in till stan, då var vi, a, det kanske var när man gick i trean, fyran, någonting, trean. Kan hända. Då satte man sig på spårvagnen och åkte in och så gick vi mest på Kungsgatan, i dom butikerna där. Men då var vi ändå lite, man kanske var tio tolv, ja alltså det här minns jag inte riktigt, hur gammal man var när man fick åka in till stan. Men jag minns att vi blev, vi var upprörda (?) för det var någon expedit på Grand som sa till oss att vi fick inte röra grejorna utan bara titta, hon trodde vi skulle stjäla något och vi var väldigt, vi kände oss kränkta. Ja, man gick och tittade, åkte rulltrappan och tittade på grejor där. Om det fanns något man kunde ha råd med. Annars så hade vi alltså på den tiden då på Citytorget där, det fanns såna här små minivaruhus kan man säga, alltså där köpte vi, och på Kortedala torg, fanns EPA, och på dom här olika där köpte vi våra julklappar, Aqua Vera till pappa för sex och 50 eller något [skrattar 00:57:35] sånt där. Liten vas till mamma, som hon fortfarande har kvar, som kostade några kronor. Ja, det känns som att detta var 100 år sen. Ja.

Intervjuare 1 [00:57:47]: Det var verkligen en egen liten värld?

Talare 1 [00:57:48]: Ja det var en egen liten värld där. Ja. Och det är väl därför, det som gör att jag fortfarande har så väldigt positiva känslor för Kortedala. Ja. Och för ett par månader sedan så dog min pappa och dom hade ju flyttat tillbaka till Kortedala så att, när dom sålde huset till ett enplans, ska man säga, parhus, som har byggts på senare år längst upp i Norra Kortedala, så då tillhörde dom Kortedala församling, så kan säga att vi begravde pappa i

Allhelgonakyrkan som var våran barndomskyrka, det var också, alltså cirkeln, det, ja. Så har jag inget annat att göra ibland så kan jag åka upp och promenera runt i Kortedala. Ja.

Intervjuare 1 [00:58:35]: Mm, mm.

Talare 1 [00:58:35]: Det, så, det är man ju rätt, sådär. Positiva grejor. Sen så när vi kom upp i mellan, i högstadiet och sådär så då var det ju liksom, jag var ju en sån duktig flicka, så jag hamnade ju inte i något gäng och jag fick ju inte heller, kan bero på det i och för sig, men jag fick ju inte gå på fritidsgården som alla, som andra gjorde, för där sniffade dom thinner och så, så att, ja, äh, det blev det blev andra, det var kompisar som hamnade i problem då, kan vi säga, också. Så det fanns ju, fanns ju negativa saker då också naturligtvis, så att man, för mig var det liksom en ljus uppväxt. Ja.

Intervjuare 1 [00:59:26]: Mm, härligt.

Talare 1 [00:59:28]: Som en, småstaden Kortedala. Ja.

Intervjuare 1 [00:59:31]: Mm. Jag skulle bara fråga också vad det var som fick dig att vilja vara med här i detta projektet?

Talare 1 [00:59:38]: Jo men det var, det var väl det här känslan av att berätta om Göteborg, nej men jag, det är så att jag tyckte att det lät som en så bra ide, och att när dom har haft jubileer förr så hade dom glömt av människornas berättelser, och jag tycker att det är ju, det är ju det man lär sig mest av. Man kan titta på bilder och så, men människornas berättelser är också viktiga, eller dom är jätteviktiga. Så att det var det jag kände, och så kände jag att, oj, jag är ju faktiskt 60 år, har fyllt ganska nyss. Och jag har bott här i hela mitt liv, så jag kan väl anmäla mitt intresse ifall.

Intervjuare 1 [01:00:24]: Ja vi är jättegglada att du ville vara med. Tack så hemskt mycket.

Talare 1 [01:00:28]: Tack.

Intervjuare 1 [01:00:28]: Avslutar jag här.

Talare 1 [01:00:30]: Ja.

[bandningen slutar]